

การวินิจฉัยและการรักษาเบื้องต้นในผู้ป่วยบาดเจ็บที่ตา

กิตติศักดิ์ กิจวีสิน

ภาควิชาจักษุแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Diagnosis and Initial Management of Ocular Injuries

Kitthisak Kitthaweesin

Department of Ophthalmology, Khon Kaen University, Khon Kaen

การบาดเจ็บที่ตาพบได้บ่อยในเวชปฏิบัติทั่วไป การวินิจฉัยโรคและการรักษาเบื้องต้นมีความสำคัญมาก เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยไม่ต้องสูญเสียสายตาหรือแม้กระทั่งดวงตา ส่งผลให้ผู้ป่วยไม่ต้องสูญเสียคุณภาพในการทำงานและคุณภาพชีวิต การบาดเจ็บที่ตาแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ตามกลไกการบาดเจ็บ คือ⁽¹⁾

1. แรงกระแทกจากวัตถุ (mechanical injury) ได้แก่

1.1 วัตถุที่ออกซิ่ง (blunt injury) เช่น กำปั้น, ลูกเทนนิส

1.2 วัตถุมีคม (sharp or penetrating injury) เช่น เศษแก้ว, เศษเหล็ก, มีด

2. Burn ได้แก่

2.1 สารเคมี (chemical burn) เช่น กรด ด่าง

2.2 ความร้อน (thermal burn)

2.3 รังสี (radiation) เช่น ultraviolet, infrared

เนื่องจากการบาดเจ็บที่ตาเมื่อยานยนต์ ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการบาดเจ็บที่ตาที่พบบ่อยในเวชปฏิบัติทั่วไปดังนี้

Lid Laceration

พึงระวังไว้เสมอว่า บาดแผลที่ลึกกว่าหนังตาเข้าไป มีโอกาสเกิดภัยต่อรากตาและประสาทตาซึ่งมีความสำคัญมากกว่า จึงต้องทำการตรวจด้วยเสมอ

สิ่งที่ต้องระวังเกี่ยวกับบาดแผลที่หนังตา⁽¹⁾ คือ

1. ความลึกของบาดแผล มีการฉีกขาดของ orbital septum, levator aponeurosis ร่วมด้วยหรือไม่ ถ้ามีการฉีกขาดของ orbital septum จะพบ orbital fat ที่บวมในร่อง

2. ตำแหน่งของบาดแผล บาดแผลที่เปลือกตาบนจะมีความสำคัญกว่าเปลือกตาล่างมาก เพราะเปลือกตาบนทำหน้าที่ปกคลุมรากตาเกือบทั้งหมด

2.1 บาดแผลในแนวอนขานกับขอบหนังตา ถ้าไม่มีการสูญเสียของผิวน้ำตาและไม่ลึกมากจนตัดกล้ามเนื้อ

levator palpebrae มักไม่ค่อยมีปัญหาทำการเย็บเข้ากันเลย ควรทดสอบการทำงานของกล้ามเนื้อ levator เมื่อโดยการกดกล้ามเนื้อ frontalis เอาไว้ที่บริเวณเหนือคิ้ว แล้วให้ผู้ป่วยลิ้มตาขึ้น

2.2 บาดแผลในแนวตั้งถ้าเย็บไม่ดีอาจเกิด tractional ectropion ภายหลัง ถ้ามีการฉีกขาดของขอบหนังตา หรือถ้าบาดแผลอยู่บริเวณมุมตาด้านในอาจจะตัดขาดหัวน้ำตา ควรส่งให้จักษุแพทย์รักษาต่อไป

วิธีการรักษา⁽³⁾

1. ให้ยาปฏิชีวนะคุณทั้งเชื้อ gram positive และ gram negative ถ้าเป็นบาดแผลถูกคนหรือสัตว์กัด ให้คุณเชื้อ anaerobe ด้วย

2. ให้ยาป้องกันบาดทะยักตามมาตรการให้ภูมิคุ้มกันบาดทะยักมาตรฐาน

3. สำรวจถ้ามี foreign body อยู่หรือไม่ และเอาออก

4. เย็บซ่อมบาดแผลทันทีภายใน 6 ชม. ถ้านานกว่านี้ จะเสี่ยงต่อการติดเชื้อในกรณีที่แผลบวมมาก อาจจะรอได้ และเย็บทันทีเมื่อแผลเริ่มยุบบวม แผลที่รุ่งริ่งควรตัดขอบแผลให้เรียบแต่พยายามที่จะไม่ตัดผิวน้ำออก มิฉะนั้นแผลอาจตึงและเกิด tractional scar ภายหลัง ในรายที่หนังตาหลุดไปบางส่วนหรือทั้งหมดจะต้องไม่มีอะไรคลุม ให้ป้ายยาปฏิชีวนะ แล้วคลุมด้วยผ้ากันเชื้อเปียก และปิดทับด้วยวัวสلينก็อซอีกครั้ง ครอบ eye shield และนำส่งจักษุแพทย์

Foreign Bodies

การวินิจฉัย^(1,7)

- ที่เยื่อบุตา : ตำแหน่งที่ foreign body จะซ่อนอยู่ได้ คือ fornix และ tarsal conjunctiva ทั้งด้านบนและล่าง จึงต้องพลิกหนังตาดูเสมอ

- ที่กระจกตา : foreign body อาจติดอยู่ที่ผิวฯ หรือฝัง

อยุ่ในเนื้อกระจกตา

- ผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มจะมีอาการคึ่งตา, ตาแดง, น้ำตาไหล, สูญเสียไม่ได้ (foreign body sensation)

การรักษา^(1,7)

หยดยาชา เช่น 0.5-1.0% tetracaine 3-4 ครั้ง แล้วเอา foreign body ออกด้วยวิธีต่อไปนี้

1. ใช้ syringe 5 หรือ 10 มล. พร้อมเข็มฉีดน้ำพุ่งเป็นสายลงไปที่ตรงตำแหน่ง foreign body ให้แรงฉีดของน้ำพุ่งเอา foreign body ออกไป

2. ใช้นิ้วนำสำลีเช็ดออก

3. ใช้มีเมอร์ 20-23 เยื่อออก

Foreign body ที่ฝังลึกลงไปในชั้น stroma ของกระจกตา เกลาที่เขี่ยวอาจยังคงลืกซ่อนอยู่ในช่องหน้าม่านตาได้

ถ้า foreign body เป็นเศษเหล็ก และอยู่บริเวณน้ำม่านตา ควรระวังเป็นพิเศษ ถ้าแผลลึกจะเกิดเป็นแผลเป็นรูบกวน แสงที่ผ่านเข้ามาน้ำม่านตาทำให้สายตาลดลง

เมื่อเวลา foreign body ออกแล้ว สำหรับ foreign body ที่เยื่อบุตาให้หยดยาปฏิชีวนะอีก 2-3 วันเพื่อป้องกันการติดเชื้อ ส่วน foreign body ที่กระจกตาจะเกิดกระจกตาถลอก (corneal abrasion) ให้รักษาแบบกระจกตาถลอกต่อไป

Corneal Abrasion

คือการที่ชั้น epithelium ของกระจกตาหลุดลอก ปลายประสาทรับความรู้สึกของกระจกตาซึ่งไวมากจะถูกกระตุ้น โดยตรงทำให้มีอาการแบบ foreign body sensation ได้แก่ เคืองตา ปวดตา และน้ำตาไหล

การวินิจฉัย^(6,7)

ตรวจพบรดตัวแดงแบบ ciliary และ corneal light reflex ตรงที่มีแผลถลอกไม่ปกติ ถ้าใช้สี fluorescein ย้อม ส่วนที่ถลอกจะติดสีเขียวเรืองแสงเมื่อส่องไฟสีน้ำเงิน

การรักษา^(6,7)

เช็ดตาสะอาด, ป้ายยาปฏิชีวนะ, ปิดตาแน่นและนัดผู้ป่วยมาดูทุกวันจนหาย ถ้าแผลถลอกไม่กว้างมากจะหายภายใน 24 ชม.

Traumatic hyphaema

คือภาวะที่มีเลือดอยู่ในช่องหน้าม่านตา (anterior chamber) อาจเกิดจาก blunt หรือ sharp injury ก็ได้ แต่ sharp injury มากไม่รุนแรง

ภาวะแทรกซ้อน^(1,2,5)

1. Glaucoma เมื่อมี hyphaema ขึ้น ความดันภายในถุงตาจะสูงขึ้นไม่มากก็น้อยขึ้นกับปริมาณเลือด เนื่องจาก

1.1 ปริมาตรเลือดที่อยู่ในช่องหน้าม่านตา

1.2 เม็ดเลือดแดงไปอุด trabecular meshwork

1.3 macrophage มากินเม็ดเลือดแดง และไปอุดตัน trabecular meshwork

ความดันที่สูงขึ้นอาจจะยังสูงไม่เกินระดับปกติ (21 mmHg.) ก็ได้ แต่ถ้าเลือดออกเต็มช่องหน้าม่านตา (total hyphaema, eight ball or black ball hyphaema) ความดันจะต้องสูงกว่าปกติ ดังนั้น ถ้าพบว่า total hyphaema และความดันถูกตากำ�่า แสดงว่ามี ruptured eye ball ที่ได้ที่หนึ่ง ซึ่งความดันถูกตากำ�่าที่สูงจะทำลายประสาทด้วย เมื่อความดันถูกตากำ�ากว่า 50 มม. prox นาน 5 วัน หรือมากกว่า 35 มม. prox นาน 7 วัน

2. Blood stained cornea องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิด คือ endothelium ซูญเสียหน้าที่ไปเนื่องจากความดันถูกตากสูง หรือมีเลือดคั่งอยู่ในช่องหน้าม่านตานานไป เม็ดเลือดแดงจะถูกทำลายโดย keratocyte ในชั้น stroma ของกระจกตาเหลือเป็น hemosiderin ติดกระจกตาเป็นสีเหลือง หรือสีน้ำตาลเข้ม blood stained cornea จะค่อยๆ หายไปจากรอบนอกเข้ามาทางตรงกลาง ภายใน 1-2 ปี blood stained cornea จะเกิดเมื่อความดันถูกตากสูงเท่านั้น ถ้าความดันถูกตากำ�ิ จะเกิดในกรณีต่อไปนี้คือ

1. มีเลือดอยู่ในช่องหน้าม่านตานาน

2. endothelium ของกระจกตาถูกทำลายทำให้สูญเสียหน้าที่

3. มีความหนาแน่นของเลือดสูงในช่องหน้าม่านตา

การรักษา^(1,2,6,7)

1. รับผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาลทุกราย เมื่อว่าแรกพบ ผู้ป่วยจะมีเลือดออกเพียงเล็กน้อย เนื่องจากพบได้บ่อยที่ภาวะเลือดออกปฐมภูมิ (primary bleeding) เพียงเล็กน้อยแล้ว ตามมาด้วยภาวะเลือดออกทุติยภูมิ (secondary bleeding) ใน 24-48 ชม. และจะต้องประเมินอาการต่อไปนี้ทุกวัน ในผู้ป่วย hyphaema

- 1.1 ระดับปริมาณของ hyphaema

- 1.2 ความดันถูกตากำ�ิ

- 1.3 มี blood stained cornea เกิดขึ้นหรือไม่

2. Absolute bed rest

3. ปิด pad 2 ตา, ครอบ shield ข้างที่เป็น

4. นอนศีรษะสูง 30°-60° ซึ่งเป็นท่าที่สบายช่วยลดการคั่งของเลือดคำ และช่วยให้เลือดในช่องหน้าม่านตาถูกกลบส่วนล่างเป็นระดับ ทำให้ง่ายต่อการประเมินปริมาณเลือดในแต่ละวัน

5. อาหารเคียงง่าย

6. ยาลดความดันลูกตาพอก acetazolamide และ hyperosmotic agent เมื่อมีต้อหินแทรกซ้อน โดยการวัดความดันลูกตาไม่ควรใช้ Schiotz tonometer ถ้าจำเป็นควรจะใช้ applanation tonometer

7. ยาระบายน้ำให้ห้องผุก เพราะการเบ่งจะทำให้เลือดออกมากขึ้น

ผู้ป่วยเริ่มลูกจากเตียงได้เมื่อพ้นระยะเวลาที่เสี่ยงต่อภาวะเลือดออกทุติยภูมิคือ วันที่ 5-7 จากนั้นเริ่มให้ยา corticosteroid ชนิดน้ำ soluble และยาแก้กลืน cycloplegic เช่น 0.5-1.0% atropine เพื่อลดการอักเสบ และป้องกันการเกิด posterior synechiae

เมื่อ media ผิวใสพอกของเห็นจะประสาทตาควรตรวจดูว่ามีเลือดออกในน้ำรุนดา (vitreous hemorrhage) หรือจะประสาทตาหลุด (retinal detachment) ร่วมด้วยหรือไม่

Ruptured Eye Ball

เกิดจาก blunt หรือ sharp injuries

การวินิจฉัย^(1,6,7)

- Chemosis และมีเลือดออกใต้เยื่อบุตามากและมักเป็นเฉพาะที่บริเวณรอยแตกของตา ไม่เป็นสัดส่วนกับรอยแผลของเยื่อบุตา
- ตาบานมีสังเกตได้จากการกระตุกไม่ดึงไป远มีปอด
- ช่องหน้าม่านตาด้าน
- รูม่านตาไม่กลับพบในรายที่มี iris prolapse หรือ incarcerated ที่ปาดแผล
- เลือดออกในช่องหน้าม่านตาหรือน้ำรุนดา โดยปกติ เมื่อมีเลือดออกในช่องหน้าม่านตา ความดันลูกตาจะต้องสูงไม่มากก็น้อย เมื่อสังเกตเห็นตาบานมีแสดงว่ามีตาแตกที่ใดที่หนึ่ง
- สายตาจะเสียอย่างมาก

การรักษาเบื้องต้น^(1,6,10)

ระมัดระวังในการตรวจ ไม่ควรฝืนผู้ป่วยและตรวจด้วยความนิ่มนวล เพื่อไม่ให้ผู้ป่วยบีบตา บีบรัดเนื้อส่วนประกอนภายในลูกตาออกมากขึ้น รายที่ต้องยกอาจใช้ยาชาหยด และให้ยาแรงับประสาทเพื่อที่จะได้ตรวจได้ง่ายขึ้น

ปัจจัยพื้นฐานที่ตาที่ได้รับบาดเจ็บ จะยังคงอยู่ต่อไปได้ขึ้นกับ

- ไม่มีภาวะติดเชื้อ
 - ความดันลูกตาอยู่ในระดับปกติ
 - โครงสร้างที่ปาดเจ็บยังคงทำหน้าที่อยู่ได้
- การดูแลเบื้องต้นเพื่อส่งต่อให้จักษุแพทย์ ให้ปิด eye pad และครอบ shield วิธีการส่งต่อไม่ควรให้ผู้ป่วยได้รับการ

กระแทกกระเทือนมาก เพราะจะทำให้ส่วนประกอนภายในหัวลักษณะมากขึ้น ควรให้ผู้ป่วยนอนหงาย และส่งไปพับจักษุแพทย์โดยเร็ว และควรให้ยาป้องกันบาดทะยักตามมาตรการให้ภูมิคุ้มกันปาดทะยักมาตรฐาน

การควักตา (enucleation) ควรอยู่ในดูดูพินิจของจักษุแพทย์เท่านั้น โดยทั่วไปแล้วไม่มีข้อบ่งชี้ใดที่จะควักตาหันที่เลียโดยยังมีหันที่จะพยาบาลเย็บซ้อม ถ้าจำเป็นต้องควักตาออก จะพิจารณาทำภายใน 1 สัปดาห์ เพื่อป้องกัน sympathetic ophthalmia

ภาวะแทรกซ้อน^(2,4)

- ภาวะติดเชื้อ เมื่อมีแผลเท่ากับมีทางติดต่อจากภายในออกเข้าไปภายในลูกตาโดยตรง เกิด endophthalmitis ได้ง่าย
- ต้อหิน จากการที่มี peripheral anterior synechiae เนื่องจากมีช่องหน้าม่านตาด้าน
- ต้อกระจก
- ตาฝ่อ จากการที่มีตานิมคุณาน หรือจากการที่มี ciliary detachment
- Sympathetic ophthalmia เกิดได้ประมาณร้อยละ 3-5 ของจำนวนผู้ป่วยอุบัติเหตุทั้งหมด โดยเฉพาะบาดแผลที่มีถูกเย็บติดอยู่ที่ปาดแผล กลไกการเกิดเชื้อว่าเป็น hypersensitivity type IV โดยเมื่อมีการบาดเจ็บต่อถุงเยียจกระตุน lymphocyte มักเกิดหลังอุบัติเหตุ 7 วันขึ้นไป lymphocyte ที่ถูกกระตุนจะทำปฏิกิริยากับถุงเยียจของตาทั้ง 2 ข้าง เกิดเป็น granulomatous uveitis ของตาข้างดีด้วย ตาข้างที่เป็นตัวกระตุน (traumatic eye) เรียกว่า exciting eye ตาข้างที่ดีที่เกิด uveitis เรียกว่า sympathizing eye เนื่องจากกระบวนการนี้ ใช้เวลาประมาณ 7 วัน ดังนั้นถ้าทำการควักตาออกก่อนจะหยุดกระบวนการนี้ได้และ sympathetic ophthalmia จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงควรพิจารณาควักตา ก่อน 7 วันหลังได้รับอุบัติเหตุ sympathetic ophthalmia อาจจะเกิดเมื่อได้เกิดมาแล้ว 7 วันไปแล้วจนตลอดชีวิตของผู้ป่วย แต่ร้อยละ 80 จะเกิดภายใน 3 เดือน เมื่อเกิด sympathetic ophthalmia แล้ว uveitis มักจะรุนแรงจนกระทั่งตาที่ดีอาจจะมีระดับสายตาแย่กว่าข้างที่เสียและการควักตา exciting eye ออกตอนนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อการรักษา การรักษา sympathetic ophthalmia คือการลดอาการอักเสบด้วยยา steroid ทั้งชนิดน้ำ soluble และรับประทาน

Optic Nerve Injury

เกิดได้จาก⁽⁸⁾

- แรงกระแทกโดยตรง เรียกว่าการบาดเจ็บปฐมภูมิ (primary optic nerve injury)
- แรงกระแทกโดยอ้อม เรียกว่าการบาดเจ็บทุติยภูมิ

(secondary optic nerve injury)

การบาดเจ็บปฐมภูมิ เกิดจากแรงกระแทกโดยตรงเข้าที่ตาด้านหน้า หรือด้านข้าง การบาดเจ็บที่เส้นประสาทตา เป็นผลจากแรงกระแทกโดยตรงหรือ contrecoup effect เนื่องจากเส้นประสาทตาส่วนหลังนั้นติดอยู่กับที่ใน optic canal เมื่อเทียบกับส่วนหน้าซึ่งอยู่อย่างหลวม ภายใต้เยื่อบุชั้นนอกของ optic canal และเมื่อเกิดการกระแทกโดยตรงจะทำให้เกิดเลือดออกในเยื่อบุชั้นนอกเส้นประสาทตา หรือเกิดการบวม ขาดเลือดและ contusion necrosis ของเส้นประสาทตา

กรณีที่มีการแตกของ optic canal และ/หรือผนังเปลือกตา เช่นกระดูกหรือรอยแตกของกระดูกอาจไปทับหรือตัดเส้นประสาทตาโดยตรง

เมื่อเกิดการบาดเจ็บที่เส้นประสาทตา ข้อประสาทตา จะไม่เต็มทันที แต่จะเห็นชัดเจนใน 2-3 สัปดาห์ต่อมา

การบาดเจ็บทุติยภูมิเมื่อมีการบาดเจ็บที่ศีรษะจะมีผลทางอ้อมต่อเส้นประสาทตาได้ สาเหตุที่พบบ่อยคือ แรงกระแทกต่อหน้าผาก บริเวณคิวหรือเหนือศีรษะ และกระแทกที่หลังผ่านไปทางสมอง ไปมีผลต่อเส้นประสาทตา และ optic chiasm ทำให้เส้นประสาทตาบวม hypoxia และ necrosis

การวินิจฉัย⁽⁹⁾

1. ตามัวลงภายหลังได้รับอุบัติเหตุ
2. ล่านสายตาผิดปกติ
3. รูม่านตาขยาย และให้ผลตรวจอุบัติ Marcus Gunn
4. ข้อประสาทตาไม่ชัดทันที แต่จะชัดในเวลาต่อมา

การรักษา⁽⁹⁾

กรณีที่มีการแตกของ optic canal ต้องได้รับการรักษาผ่าตัดทันที

กรณีที่ไม่มีการแตกของ optic canal มีผู้รายงานว่าใช้ dexamethasone ฉีดเข้าเส้นในปริมาณสูง (เริ่ม 4 mg. ตามด้วย 3 mg./kg./วัน) ซึ่งถ้าได้ผลสายตาจะดีขึ้นภายใน 3 วัน จนกันนั้นเปลี่ยนเป็นยา prednisolone รับประทานในขนาดยา 1 mg./kg./วัน แล้วค่อยๆ หยุดยา แต่ถ้าภายใน 3 วัน สายตาไม่ดีขึ้น ก็ไม่ว่าจะได้รักษาได้

Chemical Burn

กรดทำให้เกิดอันตรายต่อตาน้อยกว่าด่าง เป็นจากกรดจะจับกับโปรตีน (coagulation) เป็นกำแพงกันไม่ให้สุกสามารถลึกไป การทำลายของเนื้อเยื่อเกิดทันทีภายในไม่กี่

ชั่วโมงแรกถืออาการรุนแรง ตาด้ำぶน้ำตา แต่จะหยุดอยู่ท่านั้น ส่วนด่างนั้นจะรวมตัวกับไขมันของเยื่อบุชั้นนอก (saponification) ทำลาย epithelium และซึมลึกลงไปจนถึงช่องหล้า ม่านตาทำให้กระจากตาอ่อนเหลว ในระยะแรกดูไม่รุนแรง แต่อาการจะรุนแรงขึ้นในเวลาต่อมา ในวันที่ 3-4 จะเห็นขอบเขตการทำลายชัดเจน^(1,12)

ความรุนแรงของ chemical burn ขึ้นกับองค์ประกอบ 2 ประการ^(1,2) คือ

1. ชนิดของสารเคมี ด่างรุนแรงกว่ากรด และด่างแก่ หรือกรดแก่รุนแรงกว่าด่างหรือกรดอ่อน

2. ระยะตั้งแต่ได้รับอุบัติเหตุจนได้รับการรักษา ถ้าได้ล้างตาทันทีการทำลายจะน้อยลง

การวินิจฉัย^(1,2,12)

1. ปวดแบบปวดร้อน (burning)
2. ลิมดามีเข็น สู้แสงไม่ได้
3. หนังตาใหม่
4. เยื่อบุตาบวม อาจจะแดงหรือชี้ด ถ้าชี้ดแสดงถึงการมีการขาดเลือด การพยากรณ์โรคจะเลว
5. กระจากตาเป็นฝ้าขาว และอ่อนตัวถูกด่าง
6. มี iridocyclitis ทำให้ช่องหน้าม่านตาช้ำ
7. ต้อกระจากจากสารเคมีที่ซึมเข้าในช่องหน้าม่านตา
8. ความดันตาอาจจะสูง โดยเฉพาะจากสารประกอบด่างเนื่องจากการหลุดตัวของ ตาขาว ทำให้การระบาย aqueous ผ่าน meshwork ได้ยาก

Hughes ได้แบ่งความรุนแรงของ chemical burn อย่างง่ายๆ เพื่อประเมินความรุนแรงไว้ ดังนี้^(2,12)

1. รุนแรงน้อย
 - epithelium ของกระจากตาหลอกหลอน
 - กระจากตาฝ้าเล็กน้อย เห็นลักษณะของม่านตาได้ชัดเจน
2. เยื่อบุตาและตาขาวไม่ชี้ด
 - รุนแรงปานกลาง
 - กระจากตาช้ำ จนเห็นลักษณะของม่านตาไม่ชัด
 - เยื่อบุตาและตาขาวชี้ดเล็กน้อย
 - 3. รุนแรงมาก
 - กระจากตาช้ำมากจนไม่เห็นม่านตา
 - เยื่อบุตาและตาขาวชี้ด

การรักษาเบื้องต้น^(10,11,12)

ให้การรักษาทันทีโดยมีต้องเสียเวลาดับสายตา ให้ทำการล้างตาไปพร้อมกับการซักประวัติ และการตรวจร่างกายเนื่องจากสารเคมีจะแพร่กระจายเข้าเนื้อเยื่อทำลายทันทีที่สัมผัส

ควรรักษาประวัติขณะเกิดเหตุ เพื่อให้ทราบชนิดของสารเคมี ต้นเหตุ หากผู้ป่วยไม่สามารถบอกได้ ควรหา pH ของน้ำตาโดยใช้กระดาษลิตมัสแตะที่ขอบตาด้านล่างเพื่อให้ทราบว่าเป็นกรดหรือเป็นด่าง

Chemical burn นั้น มีการทำลายของเนื้อเยื่อย่างมาก โดยเฉพาะด่าง ตัดขาดจากประสาทลุกลามในเวลาอันรวดเร็ว ทั้งยังมีผลแทรกซ้อนมากและรุนแรง จึงควรจะได้รับการรักษาโดยจักษุแพทย์ การให้การดูแลเบื้องต้นก่อนส่งไปพบจักษุแพทย์ควรทำดังนี้คือ

- ล้างตาด้วย N.S.S. ผู้ป่วยพกนึ่งมักเปิดตาได้ยาก จึงควรหยดยาชา เช่น 0.5-1% tetracaine แล้วใช้ที่ถ่างตา (eye speculum) ช่วยถ่างตา จากนั้นทำการล้างตาโดยต่อสายยางจากขวดน้ำเกลือ 1,000 มล. ถ้าเป็นด่างควรล้างอย่างน้อย 2,000 มล. ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าผู้ป่วยล้างตามาเองแล้วหรือไม่ เนื่องจากการล้างเองมักทำได้ไม่ดี เพราะผู้ป่วยลืมตาเองได้ยากจาก blepharospasm ห้ามใช้ antidote ล้างตา เพราะจะทำให้เกิดความร้อนทำลายตามาขึ้น

- กวัดเอาสารเคมีที่ตกค้างอยู่ตาม fornix ออกโดยใช้ไม้พันปลายสำลี

- ล้างตาอีกครั้งจน pH เป็นกลาง (ทดสอบด้วยกระดาษลิตมัส)
- ให้ยาแก้ปวด ตั้งแต่เริ่มทำการล้างและควรจะให้แบบฉุกเฉิน
- ใช้ยาปฏิชีวนะป้ายตา

- ตรวจดูทางเดินหายใจ เนื่องจากผู้ป่วยอาจสูดเข้าไปด้วย ทำให้หายใจลำบากในกรณีที่มี burn ที่หนังตาโดยไม่ถูกภายในตา ให้การรักษาเหมือน burn ที่ผิวหนังทั่วไป คือ ทำแผล ให้ยาปฏิชีวนะและยาป้องกันบาดทะยัก แต่ถ้าผู้ป่วยปิดตาไม่สนิท ควรส่งต่อให้จักษุแพทย์

ผลแทรกซ้อน^(10, 12, 13)

- เกิดแผลที่กระจกตา และกระจกตาหลุด
- การขาดเลือดของเยื่อบุตาและตาขาวเนื่องจากปฏิกิริยาของสารเคมีเอง และการขาดเลือดมาเลี้ยง
- ความดันตาสูง เนื่องจากการหดตัวของตาขาวและการเกิด anterior synechiae
- Syblepharon
- ห่อน้ำตาตัน
- ตาแห้ง เนื่องจาก goblet cell ของเยื่อบุตาถูกทำลาย
- Tractional entropion หรือ ectropion และ trichiasis
- ต้อกระจก

Thermal burn

เกิดจากน้ำร้อนลวก หรือโคนเปลาไฟโดยตรง หรือ

วัตถุที่มีความร้อนระดับสูง เช่นจากการถูกไฟของ bell's phenomenon กล่าวคือ เมื่อหลับตา กระจกตาจะลอยขึ้นไปช้อนอยู่ใต้หนังตาบน จึงมักไม่ค่อยเกิดอันตรายต่อกระจกตาหรือเกิดอันตรายเพียงเล็กน้อย

การรักษา⁽⁷⁾

รักษาเหมือน burn ของผิวหนังทั่วไป คือทำแผลทุกวัน ให้ยาปฏิชีวนะ และยาป้องกันบาดทะยัก

ในการนี้ที่ถูกกระจกตาด้วยจะเห็นกระจกตาชุ่มน้ำขาว ป้ายยาปฏิชีวนะและ pressure patching

แผล burn ที่หนังตาอาจทำให้เกิด scar contracture ทำให้หลับตาไม่สนิทเกิด corneal exposure ซึ่งจะทำให้กระจกตาเป็นแผลหรือชุ่นได้ จะต้องเย็บหนังตาปิดเข้าหากัน (tarsorrhaphy) หรือป้ายยาปฏิชีวนะและปิดตาด้วยผ้ากันชื้น เปียก溼 ให้จักษุแพทย์ดูแลต่อ

Radiation Burn

พบในช่วงเชื่อมบัดกรี เรื่อมโคลน หรือเล่นหิมะกลางแจ้ง โดยไม่ได้ใส่แวนกอร์องแสง

การวินิจฉัย⁽⁷⁾

- เริ่มมีอาการ 6-10 ชั่วโมง ภายหลังจากการได้รับรังสี ultraviolet ดังนี้

- ปวดตาทั้ง 2 ข้าง, เดื่องตาแบบ foreign body sensation

- น้ำตาไหล (lacrimation)

- ลึ้นแสงไม่ได้ (photophobia)

- ตรวจพบ

- ลิมตาได้ยาก (blepharospasm)

- หนังตาบวมและเยื่อบุตาบวมน้ำ (chemosis)

- ตาแดงแบบ ciliary

- ผิวกระจกตาหลุดลอกเป็นจุดเล็กๆ ซึ่งตรวจได้โดยการย้อมสี fluorescein จะพบจุดลอกเล็กๆ ทั่วกระจกตา

การใช้ยาขยาย瞳 จะช่วยให้ตรวจได้สะดวกขึ้น และบรรเทาอาการปวดลงได้บ้าง

การรักษา⁽⁷⁾

ห้ามให้ผู้ป่วยหยดยาบนกระจกตาที่บ้าน เนื่องจากอาจจะเกิดเป็น corneal ulcer ซึ่งได้

- หยดยาขยาย瞳ม่านตาที่มีฤทธิ์สัน เช่น homatropine 1-2% และป้ายยาปฏิชีวนะและปิดตาแน่นปานกลางไว้ 24 ชั่วโมง

- ให้ยาแก้ปวด

- นัดมาดูในวันรุ่งขึ้น แม้ควรจะหายเรียบร้อย และให้คำแนะนำป้องกันการเกิดซ้ำโดยใส่แวนกอร์อง หรือ

ใส่หน้ากากขณะทำงาน

เอกสารอ้างอิง

1. Shingleton BJ, Hersh PS, Kenyon KR. Eye trauma. St. Louis: Mosby - year book, 1991.
2. Tasman W. Duane's clinical ophthalmology. Philadelphia: JB. Lippincott, 1996.
3. Shingleton BJ, Shore JW. Trauma. In: Albert DM, Jakobiec FA. Principles and practice of ophthalmology. Pennsylvania : W.B. Saunders, 1994.
4. Chandler JW, Sugar J, Edelhauser HF. Textbook of ophthalmology. Singapore : Mosby-year book, 1992.
5. Wright KW. Textbook of ophthalmology. United State of America: Williams&Wilkins, 1997.
6. Vaughan D, Asbury T, Riordan-Eva P. General ophthalmology (14th ed). United State of America : Prentice-Hall international, 1995.
7. Wilhelmus KR, Huang AJW, Hwang DG, Parrish CM, Sutphin Jr JE, Whitselt JC. Basic and clinical science course: external disease and cornea. San Francisco: American Academy of Ophthalmology, 1998.
8. Miller NR, Newman NJ. The essentials Walsh & Hoyt's clinical neuro-ophthalmology (5th ed). Baltimore : Williams & Wilkins, 1999.
9. Burde RM, Savino PJ, Trobe, JD. Clinical decisions in neuro-ophthalmology (2nd ed.) St. Louis: Mosby - year book, 1992.
10. Smolin G, Thoft RA. The cornea (3rd ed). United State of America :Little, brown, 1994.
11. Leibowitz HM, Warring III GO. Corneal disorders:clinical diagnosis and management (2nd ed). United State of America: WB.Saunders, 1998.
12. Arffa RC. Grayson's diseases of the cornea (4th ed). St.Louis:Moby-year book, 1997.
13. Krachmer JH, Mannis MJ, Holland EJ. Cornea vol2., cornea and external disease: clinical diagnosis and management. St. Louis: Mosby-year book, 1997

SMJ